Myślę pozytywnie

Temat

Krytyczne postrzeganie rzeczywistości.

Projekt finansowany ze środków Ministerstwa Edukacji Narodowej
w ramach Narodowego Programu Zdrowia

MINISTERSTWO EDUKACJI NARODOWEJ

NPZ NARODOWY PROGRAM ZDROWIA

Realizator projektu: FUNDACJA INSTYTUT EDUKACJI POZYTYWNEJ

Grupa docelowa	Czas zajęć	Wykorzystywane metody	Formy pracy	Cele spotkania	Podstawa programowa
szkoła ponadpodstawowa, ponadgimnazjalna i klasy 7-8 szkoły podstawowej	45 min.	burza mózgów – heureza – mini-wykład – góra lodowa	indywidualna i grupowa	uczeń posiada umiejętność odróżniania faktów od komentarzy – uczeń potrafi dokonać krytycznej analizy i oceny przekazów medialnych, – uczeń posiada umiejętności rozpoznawania niebezpieczeństw płynących z kontaktu z negatywną informacją	Wiedza o społeczeństwie – etap III, 6.1-3 – Wiedza o społeczeństwie – etap IV, 14.7, 14.8

Opis przebiegu zajęć

1. Część wprowadzająca

podczas zajęć proponujemy wyjść z systemu klasowego i stworzyć swobodne warunki rozmowy – układ zajęć w kręgu. Jeśli trener jest osoba obcą, on i cała grupa przypina karteczki z imionami uczestników. Prowadzący przedstawia cel zajęć językiem ucznia i upewnia się, że wszystkie elementy zostały dobrze zrozumiane.

2. Część właściwa zajęć

A / Autorytet w społeczeństwie: nauczyciel rozpoczyna burzę mózgów od pytania: Jakie uczniowie znają autorytety odgrywające ważne role społeczne? (lekarze, prawnicy, notariusze, politycy, artyści itd.). Wszystkie propozycje zapisujemy w jednej kolumnie. Po wymienieniu i uzasadnieniu wszystkich przykładów, prosimy uczniów, aby kolejno dopisali po 3 przymiotniki, z którymi kojarzą wymienione osoby, np.: lekarz – stetoskop, bały fartuch, maseczka higieniczna.

B / Nauczyciel mówi o sposobach manipulacji, poprzez odwoływanie się do nieokreślonych i fałszywych autorytetów. Doskonałym przykładem są liczne reklamy powołujące się na autorytet lekarzy, którzy są grupą wyjątkowego zaufania, nawet jeśli nie wiemy kim oni są i nie poznaliśmy ich osobiście. Manipulacja polega również na odwoływaniu się do ilości, statystyki, elementów mierzalnych.

C / Nauczyciel rozdaje uczniom (w zależności od ilości osób w klasie, dla każdej z grup 1-3 fotografii). Osoby widniejące na zdjęciach są znane i rekomendują wybór określonego produktu. Prosimy uczniów o wskazanie na to, jaki odbiór zyskuje dzięki temu dany produkt? Jak powinniśmy ten komunikat zakwalifikować? Jako informację, prywatną opinię, perswazję, czy może manipulację? Po omówieniu wszystkich fotografii prowadzący podsumowuje ćwiczenie, podkreślając że w praktyce sami powinniśmy nauczyć się odróżniać informacje od przekazów, w których ktoś stara się nas do czegoś zachęcić lub dokonać manipulacji w różny, zawoalowany sposób.

D / „Góra lodowa”: prowadzący rozpoczyna od krótkiego wstępu, podkreśla znaczenie informacji, które otrzymujemy od innych jako informację zwrotną do naszych działań. Problem polega na tym, że inni wyrażają opinię, przekazują informację, dokonują krytyki, ale nie zdają sobie sprawy z tego, z jakim trudem pewne rzeczy osiągnęliśmy. Prowadzący rozdaje karty pracy nr 2 i prosi, aby każdy indywidualnie wypełnił kartę pracy. Mówi, żeby wszyscy skupili się na tym, co kosztowało ich wiele pracy, siły, a zostało bardzo lekko ocenione i skrytykowane przez osoby z zewnątrz. Po chwili prosimy, aby uczniowie, którzy chcą, podzielili się z nami swoją historią. Jeśli nikt nie zechce, nauczyciel powinien opowiedzieć o sobie i podobnej sytuacji. To otworzy grupę, ponieważ młodzi ludzie zrozumieją, że nie tylko oni zderzają się z takimi problemami.

D / Nauczyciel rozpoczyna burzę mózgów: ***Dlaczego oceniamy innych ludzi?*** Wszystkie informacje zapisujemy po jednej stronie tablicy. ***Dlaczego boimy się oceny innych ludzi?*** Wszystkie informacje zapisujemy po jednej stronie tablicy. Nauczyciel zwraca uwagę na to, że sami jesteśmy stroną oceniającą, a jednocześnie kiedy my mamy być oceniani, budzi się w nas lęk. To naturalne zjawisko i nie możemy pozwolić mu się zdominować.

3. Podsumowanie

Zajęcia kończymy ćwiczeniem w okręgu, prosząc uczniów o dokończenie zdania *„Jestem z siebie dumny, ponieważ…”* . Każdą wypowiedź kończymy zdaniem *„Nie boję się krytyki innych ludzi”*.

–

Dziękujemy za zajęcia, jeśli jest czas, to prowadzący dziękuje imiennie każdemu, ściskając mu dłoń.

Jak powinniśmy zakwalifikować komunikat zawarty w fotografii?
Jako informację, opinię, perswazję, czy może manipulację?

Jak powinniśmy zakwalifikować komunikat zawarty w fotografii?
Jako informację, opinię, perswazję, czy może manipulację?

Nazwij sytuację/wydarzenie:

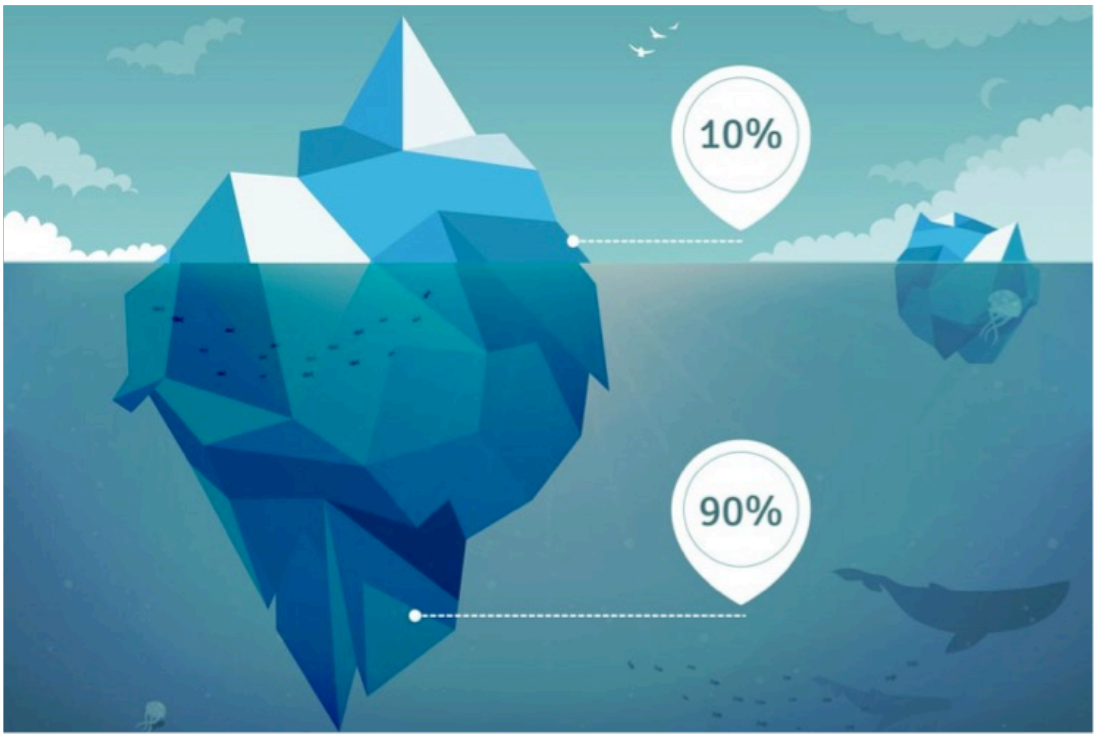

Wierzchołek góry lodowej (to, co widzą inni):

.....

.....

.....

.....

.....

Dół góry lodowej zanurzony pod wodą (to, co wiem ja):

.....

.....

.....

.....

.....